

Mátyás király meg az igazmondó juhász

Elment a burkus király Mátyás királyhoz. Mint pajtások köszöntötték egymást. Mondja a burkus király: - Azt hallottam, hogy magának aranyszőrű báránya van! - Igaz - mondja Mátyás -, van nekem a juhaim közt egy aranyszőrű báránynom, meg van egy olyan juhászom, hogy az még sosem hazudott. Mondja a burkus király: - Én megmutatom, hogy fog hazudni! - De - mondja Mátyás király - nem hazudik ez, olyan nincs! - De én megmutatom, hogy hazudik, mert én megcsalom, de úgy hogy muszáj, hogy hazudjon. - Fogadok akármibe, hogy nem hazudik - mondja Mátyás király. - Fele országomat odaadom. - Én is odaadom fele országomat, ha nem hazudik - mondja a burkus király. Jó, kezet fognak. Avval jó éjszakát mond a burkus király, és megy haza, a szállására. Ott felöltözött a burkus király közönséges parasztgúnyába, és indult ki rögtön a tanyára, a juhászokhoz. Köszönti a juhászt. Az visszaköszönti: - Isten hozta, király uram! - Honnét ismeresz te engemet, hogy én király vagyok? - Megismerem én a szaván, hogy maga király - mondja a juhász. Azt mondja a burkus király: - Adok én neked sok pénzt, ráadásul hat lovat meg hintót, csak add nekem az aranyszőrű bárányt. - Jaj - mondja a juhász -, a világért se adnám, mert felakasztana Mátyás király. Még több pénzt ígért neki a burkus király. De nem, a juhász nem állt kötélnek. Hazamegy nagy búsán a burkus király a szállására, és csak búsul és búsul. Ott volt a lánya is. - Ne búsuljon - mondja az a lány -, mert elmegyek én ahhoz a juhászhoz egy csomó színarannyal: én majd megcsalom! Vitt egy ládácska színaranyat a lány és egy üveg bort, jó mézesen, hogy a juhászt megcsalja. De azt mondja neki a juhász, hogy neki nem szűkös a pénz! Mátyás király meg felakasztja, ha megtudja, hogy hova lett az aranyszőrű bárány. Addig-addig beszélt a lány, addig incselkedett, hogy végül megitták a bort is. De a lánynak kellett előbb inni belőle. Látni akarta a juhász, nem tett-e valami étőt beléje. Nem. A bortól olyan kedve kerekedett aztán a juhásznak, hogy utoljára azt mondja: odaadja a bárányt, ha a lány hozzámegy rögtön feleségül. Pénz neki nem kell, mert pénze van elég. Sokat szabódott a leány, de végül mégis beleegyezett. Azt mondja aztán a lány a juhásznak: - Nyúzd meg a bárányt, a húst edd meg, mert nékem a húsa nem kell, csak a bőre! Megnyúzta a juhász. Hazavitte a lány nagy örömmel az apjának az aranyszőrű báránynak a bőrét. No, örvendezett az apja, hogy a lánya meg tudta csalni a juhászt. Eljött a reggel, búsult a juhász, hogy mit mondjon ő most Mátyás királynak, hogy ne tudja meg, hogy az aranyszőrű bárány elveszett. Indult a kastélyba, és útközben elpróbálta, hogyan is fog hazudni, ha a király elé kerül. Beszúrta botját egy egérlyukba, a kalapját reátette a botra. Elhátrált aztán tőle, meg feléje ment, köszöntötte király uramnak. Mondta a király nevében saját magának: - Mi újság a tanyán? Mondta erre ő, a maga nevében: - Ott biz nincs más, csak az, hogy az aranyszőrű bárány elveszett; a farkas

megette! Mikor kimondta, megijedt. - Hazudsz, mert akkor a többit is megette volna! Avval kivette a botját, és ment tovább a király kastélya felé. Ismét talált egy egérlyukat, ismét beletette a pálcáját, reá a kalapját, és köszöntötte király uramnak a botot. - Mi hír a tanyán? - Nincs egyéb, csak az aranyszőrű bárány bedöglött a kútba. - Hazudsz - vélte hallani a király hangját -, mert a többi is bedöglött volna. Ismét kivette a pálcáját, és ment tovább, a kastély felé. Harmadszor is talált egy egérlyukat, beletette a pálcáját, reá a kalapját, és köszöntötte király uramnak a botot. - Mi újság a tanyán? - Ellopták az aranyszőrű bárányt. - Hazudsz - mondta a király -, mert a többit is ellopták volna. Kivette most is a kalapját meg a botját, és ment tovább, Mátyás király palotájába. A burkus király is ott ült az asztalnál a lányával. Bemegy a juhász, és köszönti a két királyt és a lányt is. A bőrt már odavitte volt Mátyás királynak a burkus király, és most várták mind, hogy hazudik-e a juhász. Mert ha hazudott volna, Mátyás király a fogadással elvesztette volna a fele királyságát. - Mi újság a tanyán? - kérdi Mátyás király. - Nincs semmi egyéb, mint hogy az aranyszőrű bárányt egy szép fekete báránnyal elcseréltem. Nagy volt Mátyás király öröme. - Hát hozd bé a bárányt! - mondja a juhásznak. De azt mondja a juhász: - Ott ül középhelyt, a két király közt. - Éljen! - mondta Mátyás király a juhásznak. - Nem hazudtál! Ezért néked adom a burkus királynak a fél országát, amit tőle elnyertem. - No - mondja a burkus király -, én is odaadom a lányom, úgyis megszerették egymást. És így lett a juhászból burkus király.